

se întâmplă...

Mariana Fulger

se întâmplă să cazi în propria-ți genune
avântându-te într-un cer prea albastru
și toate păpădiile acelea de stele
se desfac și alunecă
înaintea ta și în urmă
închizând afară o lume
în care ai fi avut dreptul să existi doar mergând
trăgând după tine viața
ca un pelerin asinul plin cu desagi
se întâmplă să-ți dea fericire
un om despre care nu știi decât că există undeva
se întâmplă să iubești enorm
un om care nu te iubește
sau el să te iubească și să fii străin
și, mai ales, se întâmplă
să te întrebi ce cauți aici
și uneori, fără să-ți mai pese ce și unde,
să mergi râzând ca un nebun
nevrând să mai locuiești în tristeți
mod iluzoriu, poate cretin
să te consideri superior clipelor ce se risipesc
precum nisipul dintr-un pumn de copil
se întâmplă să ai doi bănuți
ultimii într-o zi de mijloc de lună
amândoi pentru pâine
și să-i arunci într-o fântână
dorindu-ți să mai fie lumină și mâine
se întâmplă de multe ori să zbori
laolaltă cu stelele și visele
și uneori, când obosești
să nu mai vrei să auzi
cum îți alunecă somnul în sânge
se întâmplă...

—
Copyright Mariana Fulger